

i samme at fiske med Pulsvaad til den Tid, som i 5—10—46 var fastsat og med Redskab efter Fd. 15de Decbr. 1750 § 22. Særligt indeholdt Forordningen yderligere Forskrifter til Værn mod Misbrug, saasom om Anmeldelse, Forsegling, Inspektion m. m., og

Kontekammerplakat 28de April 1781, ang. Misbrugs Afstæffelse med Pulsvaad, paabød Forsegling til Linge paa en af Amtmanden aarlig dertil bestemt Dag.

Jævnd vi skride til Slutning af denne Gjemmengaen af Lovgivningsvirksomheden i Pulsanliggendet, turde det være passende allerede her saa kort som muligt at berøre den Kontrol, man Tid efter anden opstillede for at værne om Bestemmelsernes Overholdelse, og de skarpe, stundom meget hensynsløse Lovgivesforholdsregler, der foreskrevs for at holde Kontrollen i Vande. Der er neppe noget Emne og — hvad maaste endog de Fleste ville synes — af en mindre fremtrædende Betydning, som har sat Lovgivningsmagten i større Bevægelse end dette, og det maa jo befæste Troen paa dets store Vigtighed, naar det maa erkendes, hvormegen Umage Regeringen til enhver Tid har gjort sig for at tvinge Autoriteterne til Narvaagenhed med Efterlevelsen af dens Bud.

Fra først af medførte Overtrædelser Konfiskation af Redskab, og Gjerningsmanden truedes med „vor kongelige Hævn og Bøde“; Kronens Embedsmand, som saa igjennem Jingle, skulde have deres Len forbrudt, Christjern II's Forordn. 1. Novbr. 1515.

Senere hed det: Konfiskation af Redskab, Skib og Alt, endog Jarekøst, Bøde 60 Mark Peninge —, for Konnivens skulde Fogeder og Lensmænd stande til Rette og betale den, der tiltaler, Staden, Chr. III's Odenfeste Reces 24. Juni 1539 Art. 9, samme Konges Skikkelse 14. Febr. 1546 og Kbhvn'ske Reces 6. Decbr. 1547.

Til Værn for det ubetingede Forbud i Frederik II's aabne Brev af 29. Oktbr. 1570 fattes endog Lyvsstraf, Stadeserstatning, og hver Mand havde Ret til at anholde og tiltale; den Overbeviste maatte ikke „staa i Lov, Tog eller Vidnesbyrd med Dannemænd“; — „Herredsfogeden og andre Bønder, som bo omkring Limfjorden“ skulde under strengt Ansvar være forpligtede at anmelde Overtrædelser for Lensmand eller Amtmand, se fremdeles Fred. II's Kallundborgske Reces af 21. November 1576; Forbud 28. Juli 1667; D. L. 5—10—45, 46 og 47; Reskr. 24. Maj 1737.

Lyvsstraffen holdt sig til Fdn. 15. Dec. 1750, hvis § 13, foruden Andet, dikterede Bøde til Angiveren 10 Rd. og, i Mangel af Betaling, Lugthusarbejde $\frac{1}{2}$ Aar, — Konnivens fra de Kontrolpligtiges Side medførte Bøde 40 Rd. m. v.

Senere, ved Fdn. af 1761, paalagdes der under Ansvar Fordegodsjerne Kontrol med deres Bønder og Ejenere, ja endog den, udenfor hvis Grund Overtrædelse er begaaet, eller hvor de Skyldige lande med deres Baade og Vaad samt have deres Tilhold.

Lov 29. Decbr. 1857 kan vel, uagtet den kun i et enkelt Punkt, § 49, udtrykelig hæver Fdn. 15. Decbr. 1750 § 25, siges at have gjort Ende paa denne Lingenes Tilstand ved for Overtrædelser af Bestemmelserne for Limfjordsfiskeriet, i § 47, at sætte Bøde fra 1 til 200 Rd., samt ved Oprettelsen af særlig Fiskerikontrol for Fjorden, hvis Personale for Tilfidsættelse af deres Embedspligt anses efter de almindelige Grundsætninger for Embedsforfælsere.

Det er vistnok udenfor al Tvivl, at de bestaaende Indskrænkninger med Hensyn til Pulsvaadfiskeriet ingeninde siden 1750 have været aldeles overholdte, paa Grund af at Kontrol for det meste manglede og stedse var over al Maade vanskelig, hvilket havde tilfølg, at virkelige Misbrug, som ukæret gjentoges, efter længere Tids Forløb gik over i de yngre Fiskeres Bevidsthed som tilladelige Brug. At dette maa have været saaledes, idetmindste fra indeværende Aarhundredes Begyndelse, fremgaar tydelig af Ranc. Skr. 8. Januar 1846 om Nedsættelsen af en Kommission til Undersøgelse af Pulsvaadfiskeriet i Limfjorden og om midlertidige Foranstaltninger med Hensyn til samme. Det ses heraf, at der bestod en længe taalt Frihed, og man nærede endog Betænkelighed ved, jævnd den paatænkte Kommission var fremkommen med et Forslag, foreløbig at indskærpe Forbudet mod Brugen af Pulsvaad udenfor de bestemte Tider og Steder. Skrivelsen, som i sin Helhed fortjener Opmærksomhed, fordi den aabenbarer en Forandring i Regeringens Stemning i mere eftergivende Mening ligeoverfor Fiskernes Fordring paa fri Brug af Aalevaadene, erkjender forøvrigt Nedsættelsen af en Kommission for ønskelig. Rancelliet anbefaler navnlig at indkomme et Andragende fra Engberg og Harboøre Sogne om en udvidet Brugstid for Pulsvaad, uagtet de lokale Autoriteter (4 Amtmand) med Dr. phil. Krøyer kun indstillede en Tidsforandring (fra 1. Juni til 1. Aug. istedetfor 24. Juni til 24. Aug.) men ikke ydover de tidligere 2 Maaneder; — og det kan ikke betvivles, at man i Regeringskredsen var tilbøjelig til at give efter for Pulsfiskernes Attraa efter ogsaa at blive de „laasjede Vande“ kvit, eller ialtsald at indskrænke dem. En Kommission blev nedsat, der bestod af 4 Medlemmer, hvoriblandt Dr. phil. Krøyer, og fik Kommissorium af 10. Novbr. 1847, men maatte paa Grund af de indtraadte Krigsforhold suspendere sin Virksomhed, indtil den isølge Ind. Min. Skr. 23. Juli 1850 atter kunne optage, eller rettere begynde, den med det udviede Formaal, ogsaa at foreslaa Lovbestemmelser for Fjords- og Havfiskeriet, samt